

ORGANUL

LUMINAREI.

Gazeta Beserecésca, Politica, e literaria.

Cu prè Gratiosa invientia.

Sambata

Nr. XV.

12 Apr. 1847

TRANSILVANIA.

BLASIU, 7: 19 Apr. Dioa aniversaria a prea bunului nostru Monarchu Imperatulu Austriei si Marele Principe al Transilvaniei FERDINANDU I, se serbă astadi cu tota pietatea si devotiuinea cuviosă, cu care sunt detori fii si supusii catre al seu dulce parente si Domnul. La 8 ore demanția in beserec'a catedrale prea S. sa D. Episcopu insocitu de Capitulu si totu Clerulu inaltă rogatiuni calduroze la altariulu Celui Prea-Inaltu pentru indelunga viat'ia, bun'a petrecere si fericita domnia a prea-induratului nostru Domnitoriu, pentru carele atate doriri ferbinti se iualtia astadi de in inimele a milioane de credentiosi la tronulu Celui Eternu, cu ale caror'a si noi impreunam' ale nostre!!!

VIENA, 6 Apr. st. n. Deputatiunea tramisa de in simulu Dietei Transilvaniei spre gratularea Exc. sale Cancelariului de Curte Samuel b. Josika, curteni in 4 Apr. la Inalt'a sa Archiducele Ludovicu, ér' in 5 totu acel. la insasi Exc. sa Cancelariulu. In 6 Apr. la 2 ore dupa a media-di curteni la principale Metternich suptu ducatur'a Exc. sale a Cancelariului, la carele totu atunci apoi la 4 ore se tien' un prandiu stralucitu (E. H.)—Maiestatea sa cautandu la lipsile de in est'empu in unele parti a Ungariei, se indură a demandá că 200,000 fl. c. m. subtu acea conditiune sese dé impromutu de in camara imperatésca, catu acea suma in restempu de 6 ani sese platesca inapoi, dein carea apoi giumentate sese intoreca spre provisiunea militarésca fara camata, ér' cea lalta spre ajutorent'a celoru lipsiti cu 4 pro-centu. Efectuarea acestei prea-indurate Ordenari M. Sa o incredintă Exc. sale Nic. b. Vay pazitoriu Coronei, si Consiliariu lui locu-tienatoriu Antoniu Ambo ca ajutatoriu.

Viena, 7 Apr. st. Maiestatea Sa prein un induratul Decretu dein 30 Jan. a. c. se indură, pre D. Nicolau Borbola Canonico greco-unitu de la Oradia mare al denumí Abate (Archimandritu) titulariu „de Petur“ fara taxa. (W. Zeit nr. 96)

CLUSIU, 2: 14 Apr. In Sied. dietale XLVIII, se luă inainte al 9le proiectu de lege ce suna: de vinderea folosentie i tienutelor urbariale. SS. si OO. intru acestu proiectu inainte de tote pronunciara, cumea proprietatea tienutelor urbariale dupa intielesu legilor si a dominului pam. Mai incolo modificânduse un § dein acelu proiectu se pronuncia: cum-

că antâietatea de a cumpără se cuvene colonului, ci candu colonu nu se arafă, atunci domnulu pam. intru cumpărarea tienutului urbarial al colonului seu seau a folosentiei lui are preferentia inaintea altoru posesori au cetatani dupa lege impatriati seu impatriândi, inse asia, catu asia cumperatele tienute se fia detoriu ale dă altoru coloni pe lenga intorcerea pretiului de cumparatura. In urma SS. si OO. intru aceea se statorira, cum ca in catu pentru domnulu pam. nici un maximu (cate mosii adca se pota cumpără) se nu se defiga; e contra, ca colonii in atare locuri, unde numerulu tienutelor nu trece preste 60, se pota cumpără 1, dela 60 pana la 100 două, preste 100 trei tienute, inse asia, catu, déca nu s'ar afila altu cumpatoriu la vre un tienutu urbarial facutu de vendiare, atunci celu ce are trei tienute, se pota cumpără mai multe.

Obiectu Siedentici venitorie s'au desifptu al 10le proiectu de lege.

Clusiu, 3: 15 Apr. Rmulu. D. Joan Antal supeintendentele reformatu, adause inca 1000 fl. capital pentru scol'a mare reformata de in M. Osiorheiu.

† Sieutiu, 21/9 Martin. La a 2-a compania a Regimentului pedestru romanescu al 2-lea nro 17 ser'a giumentate pe 9 candu dulcele somnu prenseșe a usioră membrele langede, diavolesc'a reputate insocita cu Bachu a cercatu o fara-lega infiutoria de totu omulu crestinu, punendu focu la siur'a Curatorelui beserecei romanesci, N. K. dein satulu numit u mai susu. Siur'a eră plena de fenu, si de suptu in staulu vitele. Luandu focul putere, sierbulu se descépta prein scienteile cadiute asuprai, si cu sufletulu pe buze taindu funile de la boi, scapa 2; nadusindu inse funmulu elementului furiosu abia si-mantuesce viat'ia; eastrinsu alasă de victimă vitele celealte. Focul sarí de aici intre casele desu invecinate, face cenusia staululu vecinului, si si-continuă cursulu in catrau lu-menă ventulu asia catu mistu' cu totulu 9 stauale cu siuri, 10 vite cornute si 2 case pana in facia pamentului. Intre asia circumstari abia numai scapara pruncii unei maime, carea cu atatu e in mai mare suparare cu catu in miseri'a de facia elipsita si de barbatisi tramsu de un anu la Galicia.— Damnulu preste totu se urca la 6000 fl. w. w.

PRINCIPATELE ROMANESCI.

BUCURESCI. Dupa Foiea nemt. de Brasov: „Focul esî in ultî'a fraciuzasca la S. Dumitru in turnu, de unde in mai pucinu tempu de 3 ore se intene o mare de flacara de 2000 stângini de lunga si de 100—500 de lata dein ultî'a fraciuzasca pana la barier'a St. Pantilimon si Dudesci. Cu cuvinte nu se poate descrie infioritor'a turburare, omulu nu sciea in catrău se dé, pretutendinea urmá focul de in apoi; scenele erau nespusu infriosiate, ce de in minutu in minutu luau o facia mai inspaimentatoria. Strigatulu si vaetulu omeniloru, siuerulu, pognitulu si urlatulu flacare batute de ventu, grindile si zidurile cadiendu, dupa aceea detunarea unei buti de pulbere de pruse intru un magazin, care asverli masse intregi de ziduri in aeru, potu se dénumai o nepotentiosa intipuire de acea prepadire. Ori in catrău cantă omulu, nu vedea de catu omeni fugindu, ce in spaimasi apucase in mâna vreun lucru de micu pretiu selu scape. Trei dile dupa acesta calamitate astara pana la 40 de trupuri arse; si Ddieu scie cate se voru mai aflá suptu derematuri. O infiorare inspaimentatoria cuprinde pre omu, amblandu prein ultimile pustiite. Intrega partea Bucuresciloru de catra resarit uenumai o ruina colosală. Omenii, cari inainte de pucine dile se imbucurau de o frumosa avere, retacescu acum fara acoperementu si— e răsiescu. — Spre a poté ajutorá pre toti nefericiti, se spune, ca Serinitatea sa Principele Bibescu se determină, asi dă întrégă civilisista sa de pre un anu, pre cum si veniturile de un anu ale Mitropoliei si ale monastirilor spre acestu scopu. Asemenea se dice, cum ca toti oficiarii inalti si avuti voru sesi lase giumentate lef'a loru de pre unu anu, si că Serenitatea sa Principele va luă indrasnăla a intorce ocerere catra Sultanulu, ca dein cautarea la acesta calamitate se se indure a ertá a patr'a parte dein tributului tierei. Si asia Bucurescii, de cumva Sultanulu se va aratá si mai marinimosu, precum se spereza, de in adeveratu parentesc'a ingrigire a Principei Bibescu, in scurtu tempu érasi va se radice că si feni-xulu dein cenusiasi.“

— Brasiovulu inca s'au resolutu adă mania de ajutoriu nefericitiloru dein Bucuresci, si credeam, ca si de airilea de in tote partile Romanímei nule va lipsi compatimirea si ajutorent'a fratiesca. Transilvani'a si locuitorii romani de intr'insa sunt seraci, seraci forte, ci acésta seracia nu ne va poté escusá nici inaintea cunoscentiei nici in ochii omeniloru, de nu vomu dă si noi catu de pucinu de in pucinulu ce avemu, si nefericitulu acceptéza avandu trebuentia si pucinulu ca si multulu cu inima multiemitoria. Se dàmu dara si noi catu de pucinu, aducundune aminte de sortea amara ce pre fiesce care fara alegere cade si poté cadé. Redact'a se va tiene cu totulu onorata incredintenduisse sume spre acestu scopu ce le va tramite fara intardiare la loculu destinarei loru, si numele factoriloru de bine le va inscrie intru o lista anumita ce o va publica. Se vedem, ce facu Jasanii, si ne sia de exemplu.

JASI, 30 Mart. Albin'a Rom. publica urmatorulu—

Apelul la Compatriotí.

“Cu cea mai adunca intristare facem cunoscantu, ca audirea despre focul celu mare a Bucure-

sciloru se adeveréza. Asta nenorocire au aruncat spaim'a si compatimirea in tote clasele societatei nostre. In data s'au intrunitu persone inseminate spre a se ocupá cu mesurile filantropice, ce rechiamă asemenea impregiurare, si in minutul candu se pune in tiparul acésta foia, s'au primi de la generosii nostri compatrioti urmatoriu. Adresu, care ne grabim al publicá:

Dsale D. Redactor Albinei Rom. Intemplarea nenorocita, ce au patimitn fratii si vecinii nostri Români dein Bucuresci, au indemnatu mai multe fecie binevoitorie a deschide la noi in Moldova o subscriptie in folosulu aceloru nenorociti, caror'a prein arderea focului lis'aru si rapitu midiocle vietuirei, si caror'a chiaru prein micu ajutoriu dein partea fratiloru loru lis'ar aduce o intlesnire macar' momentana.

Iscalitii, insarcinati dein partea numitelor fecie, eau indrasnăla a ve rogá, Dle Redactor, se binevoiti a publicá prein Albín'a Rom. deschiderea unei asemenea subscriptii aici in orasulu Jasi precum si in tote orasiele tiemutale, pentru care sfersitu se voru tramite liste pe la tote feciele cunoscute dein tiemuturi, rogandule a contribui si a indemná la subscriptie pe personele generose, ce aru bine voi se ée parte la o fapta vrednica de lauda si de detaría mai vertosu in tre compatrioti.

Ear' catu pentru orasulu Jasi toti iubitorii de omenire si compatimitorii unei asemenea nenorociri, sunt rogati a se adresá la iscalitii in sarcinati a primi cu recunoscenia ori ce mica contributie la un scoposu asia de nobil.

Plini de incredere in ban'a plecare, ce D.-Vostra, Dle Redactor, ati doveditu deapurure la asemenea casuri, iscalitii nadesidnimu că si acum veti ave bunetate a contribui prein publicitatea colemneloru Albinei Róm. atatul cu indemnarea Cetitoriloru ei, precum si cu incunoscintiarea de vreme in vreme, a listelor de subscriptii ce regulatul se voru tramite Redactiei pe sia-care septembra personelor ce au contribuitu pan'acum.

Primesce, etc.

Jasi, Mart. 29, 1847.

Grigoriu Ghica Hâtmán.
Rolla, Aga.

Personele care la deschiderea acestei foi au subscrisu:

D. Logof. Costache Sturdza, 3500 lei. D. Hatm. Grig. Ghica, 2000. Alex. Sturdza 1000. Cn. Alex. C. Muruzu 1000. Vorn. Vas. Ghica 1000. Cn. Const. Muruzu 1000. Aga Jancu-lu Cantacuzinu 1000. Maiorulu Scheletu 500. Aga Const. Rolla 500. Aga Geor. Costachi 500. Aga Nic. Ghica 1000. Cn. Panaiti Moruzu 1000. Hatm. Alex. Aslan 2000. Post. Const. Catargiu 1600. Vorn. Vas. Alexandri 500. Spat. Vas. Alexandri 500. Cap. Janco Alexandri 500. Redactia Albinei 100 lei.

A N G L I A.

PARIS, 17: 29 Mart. O'connel plecă in asta din Paris catra Roma prein Marsilia, unde va restá cate-va dile. Dupa judecat'a mediciloru dein Paris morbulu lui e o langedime straordinaria, celu mai bunu remediu repausulu, si asia totu spreză ca poterile firesci voru invince reulu. In du-

minecă trecută o deputație, între carei comitele de Montalambert l-a complimentat la locuința lui, și O'Connell i-a respuns în limbă franceză.

F R A N C I A.

Journ. des D. 31 Mart. scrie: „Principalele Juriu de Polignac, vechiul ministru a lui Carlu X. murî as'noptea la Saint-Germain-en-Laye, unde viața retrasu de doi ani. Principele de Polignac, nascut în 1780, nu era de cătu de 67 ani. Elu marî de urmările unei gute suitorie. Frate-sor celu mai mare, ducele de Polignac, murise pe la începutul acestei luni. De între trei frati n'au remasă de catu comitele Melchior de Polignac, vechiul ajutante de campu al lui Carlu X. și vechiul gubernatorul de la Fontainebleau. Principele de Polignac lasa siesă princi.”—De Polignac fău presidentele Cabinetului suptu Carlu X. pan' la începutul revoluției de în Iuliu. Cu densulu, dice un coresp. de în Gaz. Un. de A., desciind în mormântu un barbatu, a caruia nume e impreunat cu unu de în cele mai însemnate evenimente ale secolului nostru, și pre carele necoruptul județiu al istoriei a nevoelui va absolve de a ce imputare, că celu pucinu au accelerat caderea unei Dinastie, înse nici cei mai invierisunti inimici ai lui nu potura nici macar' o mașu se afle în caracteriul lui. Mai multu prein astă de catu prein talentu destinguenduse, de toate partidele fău reconoscute de omu de omenie, pe carele numai o ursita nefericita-lu chiamă întru un momentu criticu la un postu, pentru care numai anim'a nobile si voica spre bine lui eran de ajunsu, ci carele, si candu potu se face vreo smentela, era dedusu de intențiuni curate. Morteala de curundu a frate-sor-i scutură de totu sanetatea si de almentrea netare, si durerea de în asta morte-lu duse mai curendu în mormântu. Unul de în fi sci, Armand, mai antaiu officiaru de artileria în ostea bavarica lasă acestu servitul cu caracteru de supra locu-tienatoru, si se asediă în Paris. Numele lui mai alesu va trăi în memori'a seracilor, caror'a le fuse binefacatoriu liberal.

G R E C I A.

VIENĂ, 1 Apr. Legatul austriac la Curtea grecescă D. Prokesch de Osten se întorse al'altra eri la postulu seu în Atenea.

ATENA, 21 Mart. Opoziționea a amutit. După ce nemica nu lasă neîncercat ce ar potă se interite amendoa guberniele până la ruptura deplinu, după ce scrisă: că guberniul grecesc nu vre de catu bataia cu Turcia, și la două septemani: că guberniul e fricosu, deca nu acceptă provocarea de în partea Turciei, după ce acestea și alte multe dise si fece, acum tota templarea acestă o copere cu o tacere ca de piticu. Tace pentru multe cause, si între acestea, pentru că vorb'a prea sonora a tierii oau condamnat la tăcere; tace pentru că milioane de greci, ce viéza în Turcia, cu urgia rempinseră tota lucrarea si parerea opoziționei.

—Dupa scrisi mai nouă de în Constantinopole, 12: 24 Mart. propositiunile de impaciuire între Porta și Cabinetul grecesc propuse de Cabinetul Austriei fău acceptate de Sultanul cu multiemita. Dupa care se speră, ca acceptânduse si de

către Cabinetul grecesc, acăta diferenția, ce începusă a luă o facia mai seriosa, si va luă cabinetul cu intréga multiemirea ambelor parti integritate si cu laudă inteleptelor mesuri luate de marele barbatu de statu ce direge cursul lucratilor Austriei.—Natul'a acelor propositiuni, o vomu împartasi cu alta ocasiune.

S P A N I A.

MÄDRID, 16: 28 Mart. Regină depuse ministeriul si formă un nou cabinet, compus din trei membre de a moderatilor maioria, si alte trei de în fractiunea opoziției numita puritană. Puritani-su: Pacheco (I. paceco) presidente consiliului si ministru negocialor de afara, Salamanca ministru finantelor, si Pastor Diaz ministru invetigării publice. E' moderatii: generariul Mazarredo ministru bătaii, Sotello ministru marinei, si Benavides ministru celor de în lontu. (J. des D.)

T U R C I A.

Gazet'a Vienese nr. 96 serie după Journ. de Constantinopole de în 21 Mart. precum urmează: În martia trecută fău chiamatul Patriarchulu grecesc la Exc. sa ministrul celor de în lanturi, se asculte cetirea unui mandat (buiuruldi) imperialescu, pre în carele notabilitatile seculare se chiamă a luă parte în gubernarea lucrurilor comunității grecescă de în Constantinopoli. În comitiată Patriarchului se aflau unele membre de ale sinodului, depreuna cu principale de Samos, Logofetulu, si DD. Misze Jani si Lazarachi. Diplom'a portei la începutu osrbeza, cum ca privileg'ele si prerogativele de supranii otomani date comunității grecescă si capului ei celu mai mare beserecescă remanu întru tota poterea loru;—cum ca mai incolo nenumeratele plansori, ce de în tempu în tempu ajungă de în provincii asupr'a episcopilor grecescă, se incumăteră Patriarcatului, spre alise face destulu; ci că acesta mesura pan' acum nu desradecină reulu, care de o parte de acolo vine, că ci întru alegerea episcopilor totu-deaun'a avura influenția vendiare si coruptiunea. Spre intempiarea acestor dar' demandă Porta ce urmează:

„Capulu beserecei si sanctulu Sinodu va chiamă la suatuire despre tote lucrurile comunității, despre cassele publice, spitaiuti si scole, pre episcopii ce se voru fi aflandu aici si în provincii precum si pre notabilitatile națiunii, fară de ase micioră preintacăstă nuntile privilegiuri. Ce se atinge de înaltiatele membre ale preutimiei, ce tienura loculu patriarchescu, Inaltia sa Sultanulu demandă, că după impregiurarea, că vñii de într'insii se aru potă astă în circușări lipsite, sau prein incrementarea unei diecese, sau si într'altu modru, se lise dé midin-loce de subsistentia. În capetu se adauge, cum ca Porta astăpta o inscriere despre mesurele luate de Patriarchia întru acestu obiectu.”

Intru urmarea acestei descoperiri, în joă urmată se tienu o numerosă adunare la Patriarchia, unde Patriarchulu tienu un cuvântu introducătoriu, după carele Logofetulu cetă demandarea marelui-Dominu. Dupa rogătiunica pentru monarhul de Patriarchulu de acum, se scolă fostulu pa-

triarchu Gregoriu si tienù un cuventu, in care multiemí Sultanului pentru ingrigirea de Beserecia grecesca si de Patriarchii demisi. Mai multe proiecte pentru dreptulu membrelor secularie a comunitatei de a votá la alegerile episcopiloru astara multra contradicere dein partea Clerului. Intr'acea se votá o adresa de multiemita catra Porta pentru acésta noa demandatiune.

P R I N C I P I A

de limba si scriptura.

XII.

Ce sau aruncat mai multu limbei romane-sci, si preste totu limbelor romane, spre adeverirea ca aru fi corupte dupa limbe si forme straine germanice, e formarea tempurilor cu vorbe auxiliarie. Noi nu vomu nici potemu a ne lasa in certa cu acei prea inveniti barbaiti, nici a intreprinde se demustram, ca nu romanii dela germani, ci acestia se au imprumutatu dela Romani precum intru altele asia si in formele auxiliarie, macar' scimus ca in cele mai vechi monumente germane, in fragmentele versiuniei gotice,* de pre tempulu adeca candu Gothii in Dacia, Mesia, Italia etc. se respandissera, nu se afla urme de tempuri auxiliarie,—ci de in contra togm'a si in limb'a latina, la autorii cei mai vechi nu numai aflam'u esempe numerate de tempuri formate cu vorbe auxiliarie, care de prisosu ar fi a le mai infirat aici, precum: excusatum te habeo **), factus sum etc. de unde si grecii mai noi au disu: *ἔχω λάβει*, *εἰ-γότα απολέσει*, *θέλω εἰσθαι* pote dela romani, ci chiaru si gramaticii ***) le pertracteza intru un numeru cu multu mai mare, de cum se afla astazi in limbele romanice au chiaru germane. Noi dupre aceste urme mai curendu ne amu pleca a crede, ca germanii ne avendu de intru antaiu mai multu de catu doua tempuri in indicativu: prezentele si trecutulu *), in urma pre in mai indelungat'a petrecere intre popora de limbe romane fura constrinsi asi adoptat' unele de in forme auxiliare ale acestorui limbii, ca cele ce singure lise potea aplica natura limbii germanice serace de forme originarie.

Ci se lasămu, că nu germanii dela romani, ci romanii au invetiatu dela germani a formă tempurile cu vorbe auxiliarie, pre direptate inse nise pare a poté cere, ca se nise recunoscă, cum ea limb'a romanesca afara de tempurile asia for mate, mai are si alte forme pentru aceleasi tempuri si inca atatea, catu nu semte lipse de a intrebuentă pretensele forme germanice, candu ar voi. Celu pucinu noi scimă de in cetirea cartiloru celoru mai vechi rom., cum ea aceste forme cu am si am fostu inca pre la 1580 erau prea rare, si români de pre atunci diceau si scrieau pre atunci mai multu: disi, disesi, dise

^{*)} Vedi Ulphilas, de Gabelentz si Loebe, si mai aleseu Vol. II. P. 2. sau Grammatik der Gothischen Sprache, Lips. 1846. p. 86 seqq. si p. 142 seqq.

**) Varro de L. L. VII, 38; Plautus:

Epeum fumificum, qui legioni nostrae habet

Cœtum cibum.—Epeum sumificum, cœcum, ab Epeo illo qui dicitur ad Trojam fecisse equum Trojanum & Atridis cibum curasse.“ Adeca: Epen facatoriulu de sumu, carele legionei nostre au c optu mancare.

**) Prise. Inst. gr. VIII, 11, 60, si XI, 7, 26.

—disemu, disetu (in locu de diseti), disera, asia si feci, fecesi, fece etc, dedi, dedesi, dede, etc. pusi, pusesi, puse,etc.*), de catu: am disu, facutu (au faptu), datu, pusu. Ce e mai multu, tempulu am fostu disu etc. nici se pare a fi fostu prea cunoscutu vechilor români, si autorii Bileei dela Orestie si altii, candu nu scriu disesem, intrebuentiau: io erá disu.**) Futurul adeverat u ca nulu putemu astadi formá al-mintrea de catu cu auxiliariulu voi (precum si grecii érasi dela romani se paru a fi inventiatu a dice θέλω λέγει), ci se pare că nici acésta nu e lucru innoit u la romani, si de vomu cautá că si futurul latiniloru in bo, care intru vechime erá pentru tote-patru conjugatiunile ***), inca asemenea se formá, adaugendum acesta silaba la infinitivulu scurtatu fara re, si că b si v la aceiasi vechi se graiau si scriau impromutatu fara nici o regula, nu vomu rateci opinandu, cum cabu al latiniloru nu e alta decat u contractiune de in volo, precum bis dein vis, etc., in togm'a ca si al nostru voi, vei, etc.

Noi aflăm în monumente vechi chiaru aceea
sta formă a futurului latinescu scrisă *v o*, *v is*, etc.
În codicele lui Fronto palimpsestu seau re-
scriptu, după judecată lui A. Maio nu mai tar-
diu de secolul IV, astă scriere a futurului mai a-
dăsa se află; asia in ep. ad Anton. p. 21: Acce-
pi Caesar litteras tuas, quibus quantopere laetus sim,
facile aestimavis, si reputaveris singula;
— in laude fumi et pulveris p. 362: Tu pro tuo
excellentī ingenio profecto existimavis, lusa-
sit opera an locata. Asia scrie și p. 277: postu-
lavit, și p. 305: abundavit in locu de po-
stulabit si abundabit, precum arata contextulu la
carele reinviāmu. Nici se potu socotî acest'e e-
sempale numai de in smintela intru acele manu-
sripte vechi, in carele b si v asia de mestecate o-
cetu, precum intru acel'asi : p. 234 civo pro ci-
bo, p. 404 verva pro verba, si e contra: p. 31
ubam pro uvam, p. 114 respirabi pro re-
spiravi etc.

*) Gen. XX, 13: ȝ̄шн єв еп. XXIV. 39: тѣз єв
ȝ̄ш 8 дѡмнѹмієв; 42: астажн сօсю ла фҳнтжнк
ши ачагта ȝ̄шн; 45: ши ȝ̄ш еп; 47: ши լրебан լ
ши ȝ̄ш. Ps. XV, 2: ȝ̄ш дѡмнѹлջ, дѡмнѹл мієв еփн
ով.—Ps. XXXVII, 14: ши мշ ф'еч կա օմջլ չենավճ. —
— Gen XVI, 5: և դէ լինց տինը սլյունիկ մէ. —
Ps. LXVIII, 11: ши ովչ լրէ կա սլյունիկ ովչ.

—Ps. LXVIII, 11: ςη πδ ψ λερζκυλμжнгвамео сак.
 **) Gen. II, 2: δε ποατε λγκрθре, че ερά фъквт;
 5: κα думнхл думнхечв ткн нч ερά πлоат пре πз-
 мжнт. XXX, 9: κκнд бвзг ліа κбм κв ερά счпгв-
 тж дѣнаш ερѣ лгв саљжника зелфа, ши лгн Йикоб
 дѣл е мѣре.

**) Donat. II, 12, 4:,, Hanc nonnulli quartam conjugationem putant, quod futurum tempus in am et in ar, in bo et in bor syllabam mittit, ut servio, servis, serviam, servibo; vincior, vinciris, vinciar, vincibor. Quae etc.“—Nonniu Marc. X. afara de esemplede a 4 conj. expeditib o, audib o, aperib o, oboedib o, operib o, pervenibunt, reperebitur, venib o, de care si la Plautu se asta, aduce sidein a 3 conj. precum: „Dicebo pro dicam; Novins Depaticis: primum quod dicebo recte; secundum quod dicebo, eo melius.—Paribit pro pariet; Pomponius Buccone: si pregnans non es, paribis nunquam.—Reddib o (pro reddam); Plautus Vidularia: ego servabo, quasi sequestri detis, neutri reddib o; cf. Casin. I, 41:—si Epid. II, 2, 5:,, Atque eorum exsugebo sanguinem, senati qui columen cluent.“

S U P L E M E N T U.

F R A G M E N T E

De în „Istoria Girondistilor“
de A. de LAMARTINE.
XIII.

(Urmarea)

Famili'a regale inchisa in berlina si vediendu că nici o piedecea nu se pune mergerei, nu scia nemica de aceste templari sinistre. Un-spră-diece ore si giumentate sér'a erá, candu sosira carutiele la cele de antaiu case ale micii cetati Varennes. Tote dormiau seau pareau ca dormu, toate erau deserte si tacute. E dealuá aminte ca Varennes nu erá pre linea de postia dela Châlons catra Montmédy; Regele nu avea dea astepta se afle aici cai. Intre densulu si D. de Bouillé erá conclusu, cumca caii Dui de Choisen se voru aflá pusi de buna ora intru un locu desemnatu in Varennes, si se voru prinde la carutie spre a le duce la Dun si la Stenay unde D. de Bonillé asteptá pre Regele. Amu vediutu si că dupa instructiunile Dui de Bouillé, DD. de Choiseul si de Guoguelas, carii cu desfacatur'a de cinci-dieci husari trebueau se astepte pre Regele la Pont-Sommeville si apoi a se repleca inapoiai, nulu asteptasera nici nu lau urmatu. In locu de a se aflá de o data cu monarculu la Varennes, acesti officiari lasandu Pont-Sommeville luasara cu husarii loru un drumu ce lasa de lature Sainte-Menehould, si lungesce cu mai multe mille departarea intre Pont-Sommeville si Varennes. Acesta scimbare de drumu avea de scopu a incunjurá Sainte-Menehould, unde trecrea husariloru desceptase in sér'a trecuta ceva agitare in poporu. Resultatulu fù, că nici D. Guoguelas nici D. de Choiseul, acesti doi confidenti si calauzi ai fugei, nu se aflau in Varennes in momentulu sosirei Regelui acolo. Ei nu sosira de catu una ora dupa densulu. Trasurele se oprisera la intratulu cetatei Varennes.

Regele miranduse de a nu aflá nici pre D. de Choisen si pre D. de Guoguelas, nici escortu, nici cai de postia, acceptá cu nerabdare se audia sunetulu sbicelor postilioniloru apropiânduse cu caii ce erau de lipse la continuarea calatoriei. Ceitrei gardisti corpu se dau giosu, si ambla de in casa in casa intrebandu, unde aru si pusi caii asteptati, ci nimeniu nu le potea dà respunsu.

XIV.

Mic'a cetate Varennes e formata dein doue patrarie distinete, cetatea de susu si cetatea de giosu, separate prein un riu si o punte. D. Guoguelas asiediase prejuncturile in cetatea de giosu, de catra cea lalta parte a punctei. Asta mersu in sine erá prudente, de ora ce facea setréca preste angustimea punctei carutiele cu cai menati in galopu de la Clermont, si la intemplarea de s'ar misicá poporulu, scimbarea cailoru si plecarea erá mai usiora fiindu odata punctea trecuta. Ci trebuea se se faca Regelui inscenatiare despre acésta, ce nu i se facu. Regele si Regin'a, agitatii forte, se dedera giosu dein trasura si amblá ratociti prein plateele deserte ale cetatei de susu, cercetandu se afle prejuncturile. Bateau la portile caselor, unde vedean lumina, au intrebau, de nu leau bagatu de séma? In urma desinimati se reintorec sprea a intelni trasurele, dela care postilionii nepatienti amenitiá ca voru desprinde

caii, si le voru lasá. Prein puterea rugamintelor, a baniloru si a promiteriloru pléea pe omenii acestia se se sue érasi calare si se mérge mai incolo. Trasurele se departa. Calatorii se reasiguráza: ei intemplarea acésta o ascrieau unei nepríceperi si sperau ca in cateva minute voru si la osta Dui de Bouillé. Prein cetatea de susu trecura fara nici o piedecea. Casele incuiate repausau in liniscea cea mai amagitoria. Numai cătiva omeni preveghieau, si acesti omeni sunt ascunsi si in tacere.

Intre cetatea de susu si cetatea de giosu se inaltia un turnu la intrarea punctei, ce le desparte. Acestu turnu e asiediatu preste o boltitura masiva, intunecosa si angusta, subtu carea trasurale sunt astrinse de a trece incetn si unde si cea mai mica piedecea pota returná pe trecatoriu. Ea erá un restu a feudalitatei, cursa sinistra, unde nobilimea mai de multu predea poporele, si unde prein o reintoncere minunata intru o di poporulu avea se apuce o monarchia intréga. Abia ajunsera—intrara—trasurele intru intunericulu acesei boltituri, candu éta caii sperati de o carutie returnata si de piedecele aruncate inaintea stau pe locu, si cinci seau siesa omeni esu dein intunericu, cu mani intrarmate, se arunca inaintea cailoru, inaintea siediuturiloru, si a usitiloru de la trasure, si demanda calatoriloru, se se dé giosu si se mérge la municipalitate pentru adeverirea pasaporturiloru. Omulu care demandá asemenea Regelui seu, erá Drouet. Sosindu elu de abia la Sainte-Menehould, s'a dusu se smulga dein an-tâiul loru somnu pe cativa patrioti, amici de ai sei, se le impartasiase conjecturele sale si se le insufle nepaciuirea, de carea elu erá mistuitu. Pucinu siguri inca despre realitatea-prepusului loru, seau ca voindu ei a reserbá numai pentru sine glori'a arestarei Regelui Franciei, n'au datu de scire municipalitatii, nici au desceptatu cetatea, nici au resculat pe poporu. Aparenti'a unui complotu a lingusitu mai virtosu patriotismului loru, credeau a fi numai intre ei tota natiunea.

La asta aparitune neasteptata, la aste strigari, la lucirea sabiiloru si abaioneturor, gardistii de corpu se scola despre siediuturi, si-intendu manule dupa ale loru arme ascunse si cu o clipire a ochiului cera ordinele Regelui. Regele nu érta ca se intrebuintie densii putere pentru ai deschide trecere. Reintorec caii si ducu inderetru trasurele escortate—petrecute—de Drouet si de amicii sei, inaintea casei unui negotiatoriu de materiale anume Sausse, care togma atunci erá procuratoriu sindicu a comunitatii dein Varennes. Ai-ci facura pe Rege si familia se se dé giosu pentru esamenarea—cercarea—pasaporturiloru si constatarea realitatii prepusuriloru poporului. In acea clipa incredintatii lui Drouet se respandescu strigandu prein tota cetatea, batu la porti, se suie la clopote, batu toc'a. Locuitorii inspaimantati se descépta; gardele nationale dein cetate si dein satele invecinate sosescu, cate unul, la port'a Dui Sausse; altii se ducu la quartirulu detachementului sprea a seduce trupele seau ale desarmá. Indesertu incepe Regele asi negá calitatea: trasuri-le precum si ale Reginei lu-vendura; dupa aceea se descopere mai marei cetatianiloru si oficiari-loru municipali; apucă man'a Dui Sausse:

„Asia e, io sunt Regele vostru, dice elu, si increditentiu sortea mea si a femeiei, a surorei mele, a

prunciloru miei fidelitatei vostre! Vietile noastre, sortea imperatiei, pacea regatului, chiaru si salutea Constitutiunii sunt in manule vostre! Lasati se me departu; io nu fugu catra straini, io nu esu dein regatu, io medescu in midiulocul unei parti dein armat'a mea si intru o cetate francesca semni astfel libertatea reale, pe carea numi o lasara factiosii la Paris, si se tractezu de acolo cu Adunarea—Assemblée—carea ca si mine e domnita de terorea poporului. Io nu medescu se stricu, medescu se scutescu si se garantisezu Constitutiunea; deca me veti retiené, atunci e pace de ea, de mine poti si de Franta! Iove juru ca omu, ca barbatu, ca parinte, ca cietatianu! Deschidetine drumul! intr'o ora noi suntemu scapati! Franta e scapata impreuna cu noi! si deca paziti in inima asta fidelitate ce marturisiti in cuvintele vostre pentru acel' a care v'au fostu scutitoriu, ve deman-
du ca Rege!

XV.

Acesti omeni, immuiati, respectuosi in violentia loru nu sciu ce se faca si se paru a fi invinsi; se vedea pre aloru fisionomia, in aloru lacrimi, ca sunt combatuti intre firesc'a loru pare-
re de ren pentru o asia rapede inturnare a sortei, si intre aloru conscientia de patriotu. Vederea Regelui suplicante ce stringe manule loru intre ale sale, a Reginei giuru impregiuru maiestose si ingenunchiate, ce se astringea, ca ori prein despe-
rare, ori prein rugare se scotia dein gurile loru invoél'a spre departare, ii turbura. Ei s'ar fi in-
voitati, deca n'ar fi ascultatu de inimasi; ei incepura a se teme de responsabilitatea indulgentiei. Po-
porulu va se céra socotela de Regele seu, natiunea de capulu seu. Egoismulu i-au intarit. Femeea Dlui Sausse, pe carea barbatulu ei adese o intrebá cu cantatur'a si la a carei inima Regin'a sperá că ya afla mai curundu apropiare, chiaru ea a remasu mai nesemtitoria. Pana ce Regele graesce catra oficiarii municipali, principés'a scursa de lacrimi, cu pruncii pe genuchi siedindu in bolta intre doue baluri de negotiu, arata pruncii Domnei Sausse: „Dta esti mama, i-dise Regin'a; Dta esti femeal! sortea unei femei si aunei mame e in manule dta! Cugeta la aceea ctrebuie se semtiu pen-
tru pruncii acestia, pentru barbatulu meu! Cu unu cuventu va seti fiu detoria pentru ei! Regin'a Frantie va seti multiemesca mai multu de catu e regatuhu ei, mai multu de catui e viati'a!“ Domn'a mea, respunde secu femeea negotiatoriului de materiale cu un semtiu bunu triviale a inimelorloru in care calculul stinge generositatea: Asi voi seti fiu spre bine. Dta cugeti la Rege, io cu-
getu la D. Sausse. O femeia trebuie se cugete la barbatulu ei.

Tota sperarea e destructa, de ora ce nu se mai asta indurare nici in inima de femei. Regin'a amarita si furiosa, s'a retrasu cu principés'a Elisabeta si cu pruncii in doue camare de susu a casei Dnei Sausse; o napedescu lacrimile. Regele in giosu incunguratu de oficiarii municipali si de gardele nationale asemenea s'a lasatu de ai iuduplecá; se suie si se cobora ne'ncetatu petreptele de lemn a casei ticalose; de la Regin'a mergea la sorusa, de la sorusa la pruncii sei. Ce nu putu castigá dela comiseratiune, ospereza dela tempu si potere. N'a credintu, ca acesti omeni cei-arata inca sem-
titune si un felu de cultu, in adeveru se stea de alu retiené sise astepte ordinele Adunarei. Pe

tota intemplarea era convinsu, cumea va fi scapatu, inainte de a se rentorce curirii tramisi la Parisu, prein poterile D. de Bouillé, sciendu ca fara alui scire eincunguratu de poporu, se mirá numai ca ajutoriulu se arata asia de incetu. Intr'aceea orele bateau, noptea trecea, si ajutoriulu n'a sositu.

XVI.

Oficiariulu tramisu, ce comendá scadronulu husariloru asiediatu la Varennes prein D. de Bouillé, nu era incredintatu pe intregu cu complotulu. I-s'a disu numai ca va trebuí se treca un tesauru, ce l'ar avea selu petréca. Nici un curiru n'a precesu trasur'a Regelui, nici un calaretu n'a venit de la Sainte-Menehould de ai spune inainte sesi adune trupele. DD. de Choiseul si de Gouguelas, carii inainte de sosirea Regelui trebuea se se afle in Varennes si se cuminece cu oficiariulu acest'a celea mai dein urma ordine secrete a misiunei sale, nu erau acolo. Oficiariulu era lasatu de sine in a sa ne certitudine. Alti doi oficiari fara trupe pusi prein D. de Bouillé in completa confidentia despre caletoria, s'au si fostu tramisi prein acestu generariu in Varennes; ci ei stetera in cetatea de giosu si in aceeasi ospetaria, unde caii D. de Choiseul, destinati pentru trasurele Regelui, erau asiediatu; oficiarii nu sciau ce se intempla in cea lalta parte a cetatei; ei dupa intielesulu ordinelor sale asteptau pe D. de Guoguelas; ei s'au desceptatu numai la sunetulutocei.

D. de Choiseul si D. de Gouguelas cu comitele Carlu de Damas si cu ai sei trei dragoni fedeli mergeau intru aceea in galopu catra Varennes, scapandu cu anevoie de insurectiunea scadronului de Clermont; sosindu ei la portile cetatei, trei patrarie de ora dupa arrestarea Regelui, garda natiunale ii cunosce, ii aresta, facu se se cobore giosu infirmulu loru detachementu inainte de a li se ertá intrarea. Ei ceru se graesca cu Regele. Li-se erta. Regele nui lasa se cerce violentia. Elu astépta dein minutu poterile mai mari ale Dlui de Guoguelas, ese dein casa, vede pe husari amestecati in multimea ce coperea piatiu, voiesce a cercá fidelitatea loru: „Husariloru! striga loru ne intieptiesce, suntetu voi pentru natiune sau pentru Rege!— Se traéscă natiunea! respundu soldatii; noi tienem si vomu tiené totu deauna cu ea.“ Poporulu abatutu in palmi. Un suboficiariu de la garda natiunale apuca comanda husariloru. Comandantele loru s'a dusu intru ascunsu. Elu va a se reuní in cetatea de giosu cu cei doi oficiari asiediatu lenga caii Dlui de Choiseul, si toti trei esu dein cetate si mergu a preveni la Dun pe generariulu loru.

Puscara asupra acestoru doi oficiari, candu informati despre arrestarea trasureloru, au fostu cerutu densii ase apropiéa de Rege. Noptea intréga a trecutu in aste vicisitudini diferente. Gardele nationale dein satele vecine sosira cu arme in Varennes; aici se radica parieti — barrières — intre cetatea de susu si intre cetatea de giosu, si curirii espeditui prein municipalitate seducu a inscientia municipalitatile de la Metz si dela Verdun, că cu tota iutiéla se tramtia in Varennes trupe, tunuri, spre a preventi scaparea cu potere a Regelui prein D. de Bouillé care se apropiea.

(Va urmá.)